

ಮುಖಪುಟ

ಸಂವೇದನಾಶೀಲತೆ ಇಲ್ಲದವರೊಂದಿಗೆ...

-ನೀತು ತಿಟ್ಟಿ, ನಟಿ

ಮೇಲೈನ್ಯೂಟಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲರೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾತಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅದರೆ ಸೋನಲೀ ವ್ಯಕ್ತಿಪರವಲ್ಲದ ನಡವಳಿಕೆ ಹೋರುತ್ತಾರೆ. ಎಷ್ಟೇ ಮುಗ್ಗೆ ಮಹುಗಿಯಿರಿಗೆ 'ಅವಕಾಶ ಕೊಡಿಸುತ್ತೇವೆ' ಎಂದು ಆಸೆ ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮಧ್ಯಪರಿಗಳು, ಮ್ಯಾನ್ಯೇಚರಗಳು - ಹೋ ಆರ್ಥಿಕನೇಟರ್ಗಳು ಸಫ್ಟ್‌ವರ್ಗಳ ರೀತಿ ನಡೆಮಹಾಳ್ಳವುದು, ಪ್ರೋನ್ ಮಾಡಿ ತೋರಿ ಕೊಡುವುದು, ಹೀಗೆ ತುಂಬಾ ಕರಾಳ ವಿಷಯಗಳಿವೆ. ಇವಲ್ಲ ಮೇಲೈನ್ಯೂಟಕ್ಕೆ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. 'ಸಿನಿಮಾರಂಗ ಇರುವುದು ಹೀಗೆ. ನಿಮಗೆ ಇಷ್ಟ ಇಲ್ಲದಿಷ್ಟರೆ ಬರಿಕೆಡಿ' ಎಂದು ಹೇಳಿಂಬವರು ಇಡ್ಡಾರೆ. ಅದರೆ ಸಿನಿಮಾರಂಗ ಹೀಗಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಜನ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗಾಗೆ ಮಹಿಳೆಯಿರಿಗೆ ಸುರಕ್ಷತೆ ಖಾತರಿಪಡಿಸುವುದು ತುಂಬಾ ಮುಖ್ಯ ಅಧೀಕ್ಷಿದು

ಈ ಭಕ್ತಿ ಆರಂಭಿಸಿದ್ದು.

ಸಮಿತಿ ರಚನೆಯಿಂದ ನಮ್ಮ ಸಿನಿಮಾರಂಗಕ್ಕೆ ಕೆಟ್ಟ ಹೆಸರು ಬರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ಕೆಲವರೆ ವಾದ. ಲ್ಯಾಂಗಿಕ ದೊರ್ಜನ್ ತಡೆಗೆ ಒಂದು ಸಮಿತಿ ರಚನೆಗೆ ಏಕಿಷ್ಟು ತೋಂದರೆಗಳಾಗುತ್ತಿವೆ ಎಂಬುದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲ ಕಡೆ ಇದ್ದ ಹಾಗೆ ಸಿನಿಮಾರಂಗದಲ್ಲಿಯೂ ನಮಗೆ ತೋಂದರೆಯಾದರೆ ಅದನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಲು ನಮಗೆ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಸಂಸ್ಥೆ ಅಥವಾ ಸಮಿತಿ ಇಲ್ಲ. ಥಿಲ್ಸ್ ಥೀಂಬರಿಗೆ ದೂರು ನೀಡಿ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಅದರೆ, ಸಂಧಾನ ಮುಖ್ಯವಲ್ಲ, ದೊರ್ಜನ್ ಸಿಲ್ಲಬೆಕು. ಅದಕ್ಕೆ ಒಂದಷ್ಟು ಕಟ್ಟಿಸಿಟ್ಟಿನ ನಿಯಮ ಇರಬೇಕು. ದೂರು ಕೊಟ್ಟರೂ ಪರಿಹಾರ ಸಿಗುತ್ತದೆ ಎಂಬ ನಂಬಿಯಿಲ್ಲದಿದ್ದಾಗ ಸಮಸ್ಯೆ ಹೇಳಿಕೊಂಡು ವ್ಯಯೋಜನವಾದರೂ ಏನು?

ಬೆಂಗಳೂರುದ ಹೊರಗಿನ ಅಥವಾ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೊಸದಾಗಿ ಬರುವ ಮುಗ್ಗೆ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳಿಗೆ, 'ಸಿನಿಮಾರಂಗ ಇರುವುದೇ ಹೀಗೆ' ಎನ್ನುವ ಚಿತ್ರಜ ಕೊಟ್ಟಾಗು, ಆ ಕೆಟ್ಟ ಚಿತ್ರಜವನ್ನು ಮುರಿಯುವ

ಆ ನಿ ವಾ ಯು ರ್ ತೆ
ನಿಜಕ್ಕೂ ಈಗ ಹೆಚ್ಚಿದೆ.

'ನಾವೆಲ್ಲಾ ಒಂದು ಸುಟುಂಬದ ರೀತಿ'
ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. 'ಈ ಸುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಸಮಸ್ಯೆ ಇದೆ' ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡ ತಕ್ಣ, 'ನೀನು ಸುಟುಂಬದಿಂದ ಆಚೆ ಇರು' ಎಂದು ಹೇಳುವುದು

ಇದು ಬದಲಾವಣೆಯ ಸಮಯ

ನಟಿಯಿರಿಗೆ ಹಲವು ಸೆಲವತ್ತುಗಳು ಇರುತ್ತವೆ. ಯಾರಾದರೂ ತಪ್ಪ ನಡವಳಿಕೆ ತೋರಿದರೆ ಸಿನಿಮಾದಿಂದ ಹೊರ ಹೋಗುವವನ್ನು ಧೈಯೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಅದರೆ ಹೋರಾಟ ನಟಿಯಿರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸೀಮಿತವಾಗಿರಬಹುದು. ದೊರ್ಜನ್‌ವಾಗುತ್ತಿರುವುದು ಲ್ಯಾಂಗವಾಗಿ ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಮೂಲಭೂತವಾಗಿ ಕೆಲವು ಸಾಲಭ್ಯಗಳು ಸಿಗುವಲ್ಲಿಯೂ ತೋರಿಯಾಗುತ್ತಿದೆ.

ತೊಬಾಲಯವಾಗಲಿ, ಗೌರವಾಗಲಿ, ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಸೆಟ್‌ಗಳಲ್ಲಿ, ದೊಡ್ಡ ಬಚೆಟ್‌ನ ಸಿನಿಮಾಗಳಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರ ಸಂಖ್ಯೆಯಿಳಾಗಲಿ ತಾರತಮ್ಯವಿದೆ. ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳಿಷ್ಟರೆ ಅವರಿಗೆ ಸೊಲಭ್ಯಗಳನ್ನೂ ನಿಡಬೇಕು ಎಂಬ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಅವರನ್ನು ದೂರವಿರುವ ಕೆಲಸವೂ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗಿನ ಈ ನಡವಳಿಕೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಸಮಸ್ಯೆಯಿದೆ.

ನಾನು ಹಾಗೂ 'ಷ್ಟೇರ್' ಸಮಸ್ಯೆ ಹೇಳುತ್ತಿರುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಒಂದೇ. ದೊರ್ಜನ್ ವಿಂಡಿಕಾರಿಯೂ ಎಲ್ಲಾ ಹೇತುಗಳಲ್ಲೂ ಇದೆ. ಆದರೆ ನಾವು ತುಂಬಾ ಸಾಕ್ಷಾತ್ವಾಗಿ ಬೇರೆಯವರ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚಿಸಬೇಕೆ ಹೊರತು, ಸಿನಿಮಾಕ್ಕೆತದಲ್ಲಿ ಏನಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಡಂಗರೂ ಹೊರಿಯಿಲ್ಲವಿಲ್ಲ.

ಈ ರೀತಿ ಒಂದು ಸಮಿಕೀಯನ್ನು ಮೂಲ ಹಂಡಲ್ಲಿಯೇ ಅರಂಭ ಮಾಡಬೇಕು. ಮಹಿಳಾ ಕೆಲಾವಿದರು, ಮೇಕಪ್ ಕಲಾವಿದರು, ಸೆಟ್ ಕಲಾವಿದರು ಹೀಗೆ ಬೇರೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ವಿಭಾಗಗಳಿಷ್ಟರೆ, ದೂರು ತೆಗೆದುಹಾಳುವುದು ಸುಲಭ. ಆಗ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಬರಿ ಸಿನಿಮಾರಂಗವಲ್ಲ, ಎಲ್ಲ ಕಡೆಯಲ್ಲೂ ಹೆಣ್ಣನ ಬಗ್ಗೆ ತತ್ತ್ವಾನಂಗಳಿಂದಲೂ ತಾರತಮ್ಯ ಇದೆ. ಈ ತಾರತಮ್ಯ ನಿರಾರಿಸಲು ಕೆಲಸ ಮಾಡಲೇವೇಕಾದ ಸಮಯ ಒಂದಿದೆ. ಸಿನಿಮಾ ತೋರಿಸುವ ರೀತಿಯಲ್ಲೂ ಬದಲಾವಣೆ ಆಗಬೇಕಿದೆ. ಅದು ನಿಧಾನಕ್ಕೆ ಆಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ನನ್ನ ನಂಬಿಕೆ.

ಬೇರೆ ಸಿನಿಮಾರಂಗದಲ್ಲಿ ನಾನು ಕಂಡುಹಾಗೆ ಲ್ಯಾಂಗ ದೊರ್ಜನ್ ಸಂಬಂಧಿ ಕಾನೊನು ಇರುತ್ತದೆ, ಒಂದು ಕಾಂಟಾಕ್ಸ್ ಇರುತ್ತದೆ. ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಲ್ಯಾಂಗ ದೊರ್ಜನ್‌ವಾದರೆ, ಯಾವುದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಾನು ವ್ರಾಜಿಕ್ಸ್‌ನಿಂದ ಹೊಳುಳುಹುದು ಎಂದು ಬಷ್ಟಂದಿರುತ್ತದೆ. ಅಂಥ ಬಷ್ಟಂದ ನಮ್ಮಲ್ಲಾ ಇರಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೆ ಹೀರೋಯಿನ್ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಎಲ್ಲರೂ ಸಹಿ ಮಾಡುವಂತಿರಬೇಕು.

ಹೋರಾಟಕ್ಕೆ ದನಿ ಪರಿಸಿದಾಗೆ ಒಂದಷ್ಟು ಬದಲಾವಣೆ, ಬೆಳವಣಿಗೆ ಆಗ್ನೇ ಆಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಅದರಲ್ಲಿ ಅನುಮಾನವಿಲ್ಲ. ಏನು ಪರಿಹಾರ ಬರುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದು ನನ್ನ ನಿರ್ಧಾರಿಸಿದೆ. ನಮಗೆ ಒಂದು ಸಮಿತಿ ಬೇಕು. ಅವರೇನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವುದು ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಾಗೆಬೇಕು. ■

